

Federația pentru Apărarea Pădurilor

Sediu: București, B-dul Magheru nr. 31, Sector 1

Adrese de contact: Confederația Consilva / B-dul Magheru nr. 31, Sector 1

Progresul Silvic / B-dul Magheru nr. 31, Sector 1

www.federatiaaparareapadurilor.ro E-mail: conf.consilva@gmail.com

tel/fax:0040/021/313 82 83 tel.: 0040/021/317 1005 int. 270

NR. 85/23.10.2014

COMUNICAT

În România peste 5,5 % din suprafața păduroasă a țării sunt păduri distruse. Procesul de distrugere al pădurilor, fără precedent în istoria ultimilor 25 de ani în țările europene, a luat amploare în sectorul privat al pădurilor din România. Una din cauzele majore privind distrugerea pădurilor o reprezintă modul în care s-au aplicat legile privind reconstituirea dreptului de proprietate a pădurilor.

Legea 247, pentru care Guvernul în anul 2005 și-a asumat răspunderea în fața Parlamentului României, prevede ca pădurile să fie retrocedate de statul român proprietarilor, astfel încât aceștia să-și recapete proprietățile confiscate de regimul comunist. Confiscarea pădurilor de la proprietarii de drept s-a făcut prin naționalizare, conform art. 6 din Constituția din 1948. Legea nr. 247/2005 a apărut cu 3 ani înainte de apariția noului Cod Silvic, care reglementa administrarea pădurilor atât în sectorul de stat, cât și în sectorul privat, contribuind și în acest mod la accentuarea fenomenului de distrugere a pădurilor.

Retrocedarea ilegală a pădurilor a fost cauzată sau facilitată de:

- interpretarea și aplicarea greșită a legilor privind reconstituirea dreptului de proprietate;
- neluarea în considerare a legilor de expropriere efectuate de statul român până la apariția regimului comunist;

- nepromovarea de către ministerele de resort care au răspuns de silvicultură (Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Mediului și Pădurilor) și a celui care răspunde în prezent de silvicultură (Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice) a modificărilor necesare eliminării confuziilor din legile de reconstituire a dreptului de proprietate;

- neluarea în considerare de către autoritatea publică care răspunde de silvicultură a propunerilor societății civile, respectiv ale Federației pentru Apărarea Pădurilor, în vederea stopării retrocedărilor ilegale. Aceste propuneri au fost transmise de către Federația pentru Apărarea Pădurilor ministerului de resort încă din data de 15.02.2010.

Retrocedarea ilegală a pădurilor a fost posibilă astfel:

1. S-a permis ca aceeași suprafață de pădure, pe baza unor documente neaferele anului 1948 – când au fost naționalizate pădurile, să aibă mai mulți solicitanți, oferindu-se, pentru a se satisface toți solicitanții, păduri și pe alte amplasamente chiar dacă pentru aceasta se diminuă un bun proprietate publică – suprafața pădurilor statului, încălcându-se astfel art. 136 alin. (4) din Constituția României prin care “bunurile proprietate publică sunt inalienabile”.

2. S-a permis reconstituirea dreptului de proprietate fără ca solicitantul să probeze cu documente dreptul, mărimea și amplasamentul proprietății;

3. S-au acceptat succesiuni fără ca acestea să fie dovedite cu acte autentificate;

4. S-a permis reconstituirea dreptului de proprietate unor societăți comerciale care au funcționat înainte de anul 1948, încălcându-se și prevederile Legii 247/2005 prin care reconstituirea dreptului de proprietate a pădurilor nu se face către societățile comerciale;

► S-a permis reconstituirea dreptului de proprietate fără ca solicitantul să probeze cu documente dreptul, mărimea și amplasamentul proprietății, cum este cazul la persoane fizice,

persoane juridice, forme asociative (composesorate, obști). Este cunoscut cazul unui cetățean care solicită dreptul de proprietate pe 62.757 ha pădure în județul Buzău motivând că este un urmaș al boierului Preda Buzescu din secolul XVII. Din documentele Arhivelor Naționale se certifică însă că tatăl solicitantului avea o proprietate doar de 3,8 ha coastă și pădure în cadrul Obștei moșnenilor Bâsca Gura Teghii;

► S-a permis reconstituirea dreptului de proprietate fără ca solicitantul să probeze cu documente dreptul, mărimea și amplasamentul proprietății, cum ar fi retrocedarea suprafeței de 9.008 ha păduri în județul Bacău, zona Oituz, unor descendenți ai familiei Negropontes. Imediat după punerea în posesie aceștia au vândut pădurea cu zece milioane euro unor firme străine. În prezent, mare parte din această pădure a fost tăiată. Un alt exemplu care necesită investigații este retrocedarea către urmașii familiei Stirbey a suprafeței de 6.500 ha păduri la Dărmănești, jud. Bacău. Întreaga suprafață a fost vândută unor firme străine. De asemenea, printr-o Hotărâre ilegală a Tribunalului Sf. Gheorghe, s-a permis reconstituirea dreptului de proprietate asupra unei suprafețe de 43.000 ha păduri situată în județul Bacău urmașilor familiei Ghika, fără ca solicitantul să posede vocație succesorală pentru această reconstituire, conform Legii nr. 247/2005. Federația pentru Apărarea Pădurilor a sesizat Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Comisiile pentru cercetarea abuzurilor de la Parlament și instituția Prefectului județului Bacău, încă din anul 2011 despre acest ultim caz.

► Sunt solicitate în instanță aproximativ 130.000 ha păduri în județul Mureș de către urmașii grofilor maghiari: Banffy, Kemeny, Bethlen, Farkas, Elteto (în nume propriu sau în numele a două societăți comerciale din perioada interbelică, reînființate în 2005), deși în anul 1921 mare parte din aceste păduri au fost expropriate, cu plata, și au fost atribuite în proprietate țăranilor, bisericilor, școlilor, primăriilor, tot contra cost. Întrucât aceste exproprieri nu au fost evidențiate în cărțile funciare, legislația de atunci nu obliga în acest sens, grofii maghiari și-au declarat fostele proprietăți ca fiind ale lor. La 9 februarie 1945 (până la apariția regimului comunist în România) a intrat în vigoare Legea Casei de Asigurare și Supraveghere a Bunurilor Inamice, prin care s-au confiscat pădurile acestor grofi. În prezent, sunt pe rolul instanței 36 de dosare vizând retrocedarea celor 130.000 ha păduri care sunt proprietatea statului înainte de apariția regimului comunist și, implicit, nu pot face obiectul Legii 247/2005;

► S-a permis solicitarea de reconstituire a dreptului de proprietate pentru o fundație de drept privat înființată în anul 2000 asupra 166.813 ha păduri ce au fost date în folosință unei fundații de drept public înființată prin lege în 1925. În cartea sa, **“Istoria uitată și iertată a averilor mănăstirești”**, scriitorul Ion Drăgușanul prezintă obiectul și scopul fundației - Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei, înființată ca persoană juridică de drept privat de 27 de persoane fizice în anul 2000 (în prezent în această fundație au rămas 22 de persoane), acela de a i “se retroceda suprafața de 192.158 ha pădure ce a constituit Fondul Bisericesc Ortodox Român al Bucovinei”(persoană juridică de drept public înființată prin lege în 1925). Discutabile sunt cum o persoană juridică de drept privat poate să fie continuatoarea unei persoane juridice de drept public și dacă terenurile forestiere solicitate pot face obiectul retrocedărilor fiind proprietate de stat încă din secolul XVIII. În prezent Curtea de Apel Cluj nu a dat câștig de cauză fundației create în anul 2000, existând însă posibilitatea ca această fundație să conteste hotărârea.

► O situație prezentată pe larg de mass-media și care poate fi caracterizată ca și retrocedare ilegală de păduri a fost creată prin sentința civilă nr. 1281/2010, pronunțată în dosarul 1705/177/2010, de către Judecătoria Aleșd, care a admis o acțiune civilă formulată de reclamanta Radu Maria. Prin această sentință se constată că din proprietatea antecesurului doamnei Radu Maria, defunctul Mateescu Matei Alexandru, s-au preluat de către Statul Român în perioada anilor 1945-1949, păduri și terenuri cu vegetație forestieră în suprafață totală de 62.682,8283 ha din localitățile Vadu Crișului, Cacuciu Nou - Com. Măgești, Bălnaca - Com. Șunculuș, Luncșoara, Gheghie și Groși - Com. Aușeu, numita Radu Maria fiind îndreptățită prin această sentință la „reconstituirea” dreptului de proprietate pe această suprafață pe vechiul amplasament, în măsura în care acest lucru este posibil, sau prin teren în echivalent pe raza

Județului Bihor. Totodată, prin aceeași sentință, instanța obligă Comisia Județeană Bihor și Comisiile Locale Vadu Crișului, Șuncuș, Măgești și Aușeu să procedeze la întocmirea documentației necesare pentru punerea în posesie pentru suprafața de 62.682,8283 ha și emiterea titlului de proprietate pentru suprafața respectivă.

Sentința a fost atacată cu recurs de către Comisiile - pârâte în cauză, Direcția Silvică Bihor formulând în faza de recurs o cerere de intervenție în interesul Comisiei Județene Bihor. Recursul s-a judecat la Tribunalul Olt, care a casat Hotărârea Judecătoriai Aleșd, procesul fiind reluat la Tribunalul Cluj.

Sentința pronunțată de Judecătoria Aleșd reprezintă o gravă eroare judiciară, dimensiunea acestei erori fiind dată în primul rând de disproporția dintre suprafața fond forestier ce se pretinde că a fost preluată abuziv de către Statul Român de la antecesorul petentei - aproape 63.000 ha - și întreaga suprafață de pădure naționalizată din raza celor patru comune - aproximativ 9500 ha.

Totodată, însumând suprafețele totale ale celor patru comune, rezultă că întreg teritoriul administrativ al acestora este de 27.062 ha (Comuna Vadu Crișului - 7470 ha, Șuncuș - 7204 ha, Aușeu - 7258 ha și Măgești - 5130 ha). Subliniem că este vorba de întreg teritoriul administrativ, cumulat, al celor patru comune, respectiv terenuri intravilane și extravilane (terenuri arabile, fânețe și păduri).

Situația creată prin sentința pronunțată de Judecătoria Aleșd ar determina ca cele patru comune amintite să-și cedeze întregul teritoriu administrativ, incluzând terenuri arabile, fânețe și păduri, pentru a acoperi mai puțin de jumătate din suprafața de pădure pe care petenta Radu Maria pretinde că a avut-o pe raza acestor comune.

Federația pentru Apărarea Pădurilor a sesizat Comisiile pentru Cercetarea Abuzurilor de la Camera Deputaților și Senat despre acest caz.

► Un alt exemplu de retrocedare ilegală de păduri către falși proprietari îl constituie solicitarea unui grup de persoane constituite într-o asociație ce a revendicat o suprafață de pădure de 11.144 hectare în județul Timiș.

În anul 2005, printr-o sentință a Judecătoriai Lugoj, s-a înființat Asociația „Societatea Forestieră Anonimă Nădrag” având ca obiectiv administrarea terenurilor forestiere care au aparținut „Societății Forestiere Anonime Nădrag”, înființată în 1924. Asociația „Societatea Forestieră Anonimă Nădrag” a solicitat reconstituirea dreptului de proprietate pentru 11.144 hectare teren forestier Comisiei Locale Nădrag, care a dat curs solicitării, iar Comisia Județeană Timiș, în anul 2009, a validat dreptul de proprietate asupra terenurilor forestiere solicitate.

Întrucât nu au fost respectate prevederile Legii 1/2000 și Legii 247/2005 privind reconstituirea dreptului de proprietate, procedându-se la retrocedări de bunuri către societăți comerciale (ceea ce legile amintite nu prevăd), întrucât cei care au înființat Asociația „Societatea Forestieră Anonimă Nădrag” (din documentele prezentate la Parlamentul și Procuratura Generală a României) nu sunt urmașii persoanelor fizice care au deținut acționariatul în „Societatea Forestieră Anonimă Nădrag”, ci doar succesorii unor persoane împrumutate cu păduri prin reforma agrară din perioada interbelică, Federația pentru Apărarea Pădurilor a solicitat în anul 2011 Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Comisiilor din Parlament pentru cercetarea abuzurilor să intervină pentru evitarea acestei retrocedări ilegale de păduri. Acțiunea în instanță în acest caz a fost soluționată de Curtea de Apel Brașov, nedându-se curs la solicitarea de revendicare a suprafeței de 11.144 ha păduri.

Federația pentru Apărarea Pădurilor a luat atitudine ori de câte ori a fost necesar, încă din anul 2008 față de retrocedările ilegale de păduri, semnalând astfel de cazuri opiniei publice, solicitând ministerului de resort, Guvernului și Parlamentului României, Comisiilor din Senat și Camera Deputaților pentru cercetarea abuzurilor, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să ia măsuri în acest sens. O parte din sesizările Federației pentru Apărarea Pădurilor la Comisiile Parlamentului pentru cercetarea abuzurilor au fost transmise Consiliului Superior al Magistraturii de către aceste comisii.

Pentru stoparea procesului de distrugere a pădurilor cauzat de retrocedările ilegale de terenuri forestiere se solicită, din nou, conducerilor Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice și Departamentului pentru Ape, Păduri și Piscicultură din acest minister, luarea următoarelor măsuri:

1. Completarea Legii nr. 1/2000 și Legii nr. 247/2005 cu articolul: **Reconstituirea se va face având în vedere structura de proprietate existentă la momentul depunerii abuzive de aceste terenuri de către regimul comunist**, existent în Regulamentul de aplicare a legii aprobat prin HG nr. 890/2005 art. 6, alin. 1. Completarea este necesară pentru a se da prevederii amintite o forță juridică superioară celei determinate de o Hotărâre de Guvern.

2. Modificarea Titlului XIII - Accelerarea judecăților în materia restituirii proprietăților funciare, art.5 alin.1 din Legea nr. 247/2005, în sensul ca hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în procesele funciare în primă instanță sa fie supuse si apelului,iar cele pronunțate în apel, recursului.Se ajunge astfel la doua instante de control judiciar si la diminuarea implicită a unor posibile erori judiciare. Chiar dacă primează principiul judecării cu celeritate a litigiilor funciare judecarea cauzelor de trei instanțe (fond, apel,recurs) nu împieteză acest principiu și nici nu se aduce prin aceasta vreo atingere dreptului persoanei la un proces echitabil.

3. Abrogarea art. 4 alin. (5) din Legea nr. 247/2005 care dispune ca: **Expertizele extrajudiciare prezentate de către părți în cadrul proceselor funciare au aceeași valoare probantă ca și expertizele ordonate de către instanța de judecată, cu condiția ca acestea să fie efectuate de către experți autorizați de către Ministerul Justiției**. Prin abrogarea acestui text de lege se dă dreptul tuturor părților la un proces echitabil, se evită administrarea unei probe în care expertul dă dovada de părtinire față de partea care i-a comandat și achitat lucrarea, se elimină suspiciunile de corupție.

4. Impunerea unui termen limită de aplicare a Legii nr. 247/2005, corelându-se astfel legea la reglementări similare din alte țări.

În vederea evitării retrocedărilor ilegale de păduri, până la apariția modificărilor Legii nr. 1/2000 și Legii nr. 247/2005, Federația pentru Apărarea Pădurilor solicită suspendarea aplicării acestor legi.

Se menționează că în demersul său referitor la apărarea pădurilor României, Federația pentru Apărarea Pădurilor a fost sprijinită constant de Comisia de Științe Silvice a Academiei Române și de Secția de Silvicultură a Academiei de Științe Agricole și Silvice.

Marian Stoicescu
Președintele Confederației Consilva

Președinte

Acad. Victor Giurgiu

Președinte de onoare

Gheorghe Gavrilescu
Președintele Societății ”Progresul Silvic”

Vice-Președinte